

Z uvedeného se podává, že skutková podstata § 17 odst. 1 zák. č. 193/1893 ř. z. jest dána jen tehdy, děje-li se provádění pozemních a jiných příbuzných staveb bez oprávnění po živnostensku a že opačný názor žal. úřadu je mylný. Zakládá-li taková činnost jiný přestupek, zejména snad přestupek stav. řádu, nemohl nss zkoumat, poněvadž nař. rozhodnutí vyslovuje trestnost st-lovu jen s hlediska cit. § 17. V tom jest však v rozporu se zákonem.

Č. 10.448.

Pojištění nemocenské. — Řízení správní: Uložila-li okr. nemoc. pojišťovna v platebním výměru straně povinnost zaplatiti pojišťovně podpůrný náklad za zaměstnance do určité lhůty od doručení platebního výměru, nemůže odvolací úřad, zamítaje odvolání, popírající jediné povinnost k náhradě podpůrného nákladu, o své újmě změnití onu lhůtu udanou ve výměru pojišťovny.

(Nález ze dne 28. března 1933 č. 5407.)

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Žilině proti zemskému úřadu v Bratislavě o podpůrný náklad za Alžbětu H.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud k zaplacení stanoví lhůtu 15 denní od doručení, se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze 7. září 1929 uložila okresní nemocenská pojišťovna v Žilině Cyrilu G., hostinskému ve V., podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto výměru zaplatil pojišťovně náklad v částce 744 Kč 10 h, který jí vznikl z onemocnění Alžběty H., kterou Cyril G. od 6. dubna do 9. května 1929 zaměstnával, aniž ji k pojištění přihlásil. Tento platební výměr byl v cestě instanční potvrzen výměrem okresního úřadu v Žilině z 10. února 1930 a dalšímu odvolání Cyrila G. žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl, potvrdiv výměru úřadu I. stolice a dodav, že Cyril G. je podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 Sb. »povinen zaplatiti okresní nemocenské pojišťovně v Žilině za nepřihlášenou Alžbětu H. náhradu nemoc. nákladu v částce 744 Kč 10 h do 15 dní po doručení tohoto rozhodnutí pod exekucí.«

Na toto rozhodnutí podala stížnost okresní nemocenská pojišťovna v Žilině. Míní, že žal. úřad uvedeným dodatkem, určujícím splatnost a vykonatelnost náhrady podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24, překročil svou kompetenci a octl se v rozporu s ustanovením zákona. — Stížnosti bylo přisvědčiti.

Jak vpředu řečeno, uložila okresní nemocenská pojišťovna v Žilině platebním výměrem Cyrilu G., aby zaplatil tam uvedený podpůrný náklad do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru; tento platební výměr byl opravným prostředkem strany předložen správním úřadům k instančnímu přezkoumání ve smyslu § 239 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28. V opravných prostředcích popíral zaměstnavatel jediné pojistnou povinnost Alžběty H., nevznesl však námitky proti platebním modalitám stanoveným výměrem pojišťovny.

Odvolání strany určuje, v jakém rozsahu jest výměr napaden a jest odvolací instance vázána návrhem odvolání, není-li, jako v daném případě, na vyřízení zúčastněn veřejný zájem. (Srov. § 81 odst. 2 vl. nař. č. 8/28.) V mezích kompetence cit. § 239 a vzhledem k návrhu strany měl se tedy judikátní výrok žal. úřadu in concreto omeziti na to, že napadený platební výměr pojišťovny buď potvrdil nebo zrušil; nebyl však povolán znovu stanovití odvolateli závazek platební se lhůtou platební, odchýlnou od oné, kterou stanovil již výměr pojišťovny po této stránce nenaříkaný. Porušil tedy žal. úřad zákon, když připojil svému judikátnímu výroku, zamítajícímu odvolání zaměstnavatelovo, dodatek, ukládající placení ve lhůtě 15 dnů po doručení nař. rozhodnutí.

Žal. úřad měl patrně na mysli předpis § 69 odst. 3 cit. vl. nař., jenž stanoví »vyslovuje-li se povinnost něco platiti, buď ve výroku stanovena přiměřená lhůta ke splnění uložené povinnosti«. Předpis ten však na daný případ nedopadá, když, jak shora dovozeno, žal. úřad v konkrétním případě neměl ani podnětu ani oprávnění vysloviti platební povinnost. Z těchto úvah bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Čís. 10.449.

Řízení před nss-em: Strana, které konečným rozhodnutím správního úřadu bylo založeno určité právo, má právní nárok na to, aby úřad, vyhovuje žádosti protistrany za přiznání odkladného účinku její stížnosti podané na nss proti onomu rozhodnutí, výrok svůj náležitě odůvodnil a to — je-li toho třeba — na základě řízení konaného za účasti stran.

(Nález ze dne 29. března 1933 č. 8845/31.)

V ě c: Alžběta R. v O. proti zemskému úřadu v Brně o přiznání odkladného účinku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 11. ledna 1930 a výměrem z 12. července 1930 nevyhověl zemský úřad v Brně odvolání Emila N. a spol. v O. proti usnesení měst. zastupitelstva v O. z 8. listopadu 1929, jímž zamítnut byl jejich rekurs proti výměru purkmistrovského úřadu v Opavě ze 13. září 1929, kterým uděleno bylo Alžbětě H. povolení ke stavbě jednopatrového obytného domu na stavební parcele č. . . . v O.

Emil N. a spol. podali proti svrchu uvedeným výměrům zem. úřadu v Brně stížnost k nss, správní úřad pak žádali, aby této stížnosti jejich přiznal odkladný účinek, ježto jinak účel stížnosti byl by zmařen, kdyby stav. povolení dodatečně bylo zrušeno, a obě strany utrpěly by újmu nenahraditelnou. Zemský úřad v Brně nař. rozhodnutím této jejich žádosti vyhověl a přiznal stížnosti uvedených sousedů odkladný účinek ve smyslu § 17 zák. o ss, ježto veřejné ohledy okamžitý výkon rozhodnutí napadených stížností k nss nevyžadují, a ježto by sousedům tímto výkonem vzešla nenahraditelná újma.